

ÚSTAV UMĚNÍ A DESIGNU
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Protokol o hodnocení bakalářské práce

Název práce: Iniciace

Práci předložil(a) student(ka): Kristýna Koblasová

**Studijní obor a specializace: Multimediální design -
Meziprostředkové dialogy**

Posudek oponenta práce

Práci hodnotil(a): MgA. Tomáš Uhnák

(u externích hodnotitelů uveďte též kontaktní adresu pracoviště)
Charlese De Gaulla 5, 160 00, Praha 6

1. Cíl práce

(uveďte, do jaké míry byl naplněn):

viz. příloha

2. Obsahové zpracování

(originalita řešení, náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh atd.):

viz. příloha

3. Charakteristika a hodnocení formy technické i řemeslné složky práce

Protože jsem do uzávěrky oponentského posudku práci fyzicky neviděl, nedovedu tuto otázku posoudit.

4. Formální náležitosti

(jazykový projev, správnost citací a odkazů na zdroje, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, výběr příloh, atd.):

viz. příloha

Stručný komentář hodnotitele

(rozsah práce, celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, přínos práce pro daný obor):

viz. příloha

5. Otázky a připomínky na autora práce k bližšímu vysvětlení při obhajobě
(max. 3):

bez otázek

6. Navrhovaná známka

(výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Dobře

Datum:

16.5.2012

Podpis:

---

*) Nehodící se škrtněte

Pozn.: Při nedostatku místa přiložte nový list

Tisk oboustranný

Posudek oponenta práce

Název práce: Iniciace

Práci předložil(a) student(ka): Kristýna Koblasová

Studijní obor a specializace: Multimediální design - Meziprostředkové dialogy

Posudek oponenta práce

Práci hodnotil(a): MgA. Tomáš Uhnák

Abych mohl důsledněji zhodnotit bakalářskou práci Kristýny Koblasové, dovolím si nejprve zhodnotit její předchozí práce, bez kterých by byla bakalářka hrubě vytržena z kontextu.

Je jasné, že Kristýnina forma práce a zpovědí má pro ni velmi osobní psychologickou rovinu, ve které se vyrovnává s těžko stravitelnými událostmi nebo se sebou samou a jejím okolím. Jako velmi vstřícný element v jejích projektech oceňuji to, že většinou nepotřebují dodatečné vysvětlování a fungují jako univerzální sdělení. Její akce jsou velmi sympatické spontánností, a ačkoliv jsou často velmi jednoduché, dokonce se mi chce říct až banální, tak fungují s překvapivým účinkem. Jako např. v happeningu – průzkumu, v rámci kterého Kristýna vytvořila mýtus o tom, že Karel IV byl žena. V dotazníkovém šetření tento mýtus vypouštěla mezi lidmi, přičemž reakce byli nepředpokládané a osobně se domnívám, že sama Kristýna neví co vlastně způsobila. Jedná se o povedenou a nenásilnou sondu do uvažování veřejnosti. Co si v jejích akcích cením je také to, že se Kristýna nesnaží být ironická a nesnaží se manipulovat s lidmi se kterými pracuje, nebo lépe řečeno – které pozoruje.

Ačkoliv se tomu jistě bude bránit, tak bych její práce označil za velmi angažované, když se např. v práci „absoluce“ na veřejnosti vyznává ze svých hříchů, prohřešků a perverzí, a to přesně v těch místech, kde k nim došlo. Svým způsobem tak reaguje na současné dusné politické klima, které je mimo jiné způsobené jen sporadickým a vynuceným ventilováním prohřešků naší reprezentace. Kristýnina akce je velmi osvobozující a svou otevřeností dává příklad a vlastně navrhuje svým způsobem utopický stav společnosti, ve kterém se nemusí nic vyšetřovat, protože každý na sebe své prohřešky sám hned řekne, případně se jich později vyvaruje. Ačkoliv se Kristýna v těchto akcích vydává napospas publiku formou často velmi osobních a intimních zpovědí, tak nakonec je divák ten, který – konfrontován s takovou mírou upřímnosti – by se měl stydět, právě za kumulování osobních pečlivě střežených zahanbujících pochybení a perverzí o kterých ví jen on sám.

Velmi sympatické jsou také její opakované pokusy zhodnotit či přehodnotit vztahy ve své rodině, především potom se zaměřením na Kristýniny prarodiče. Nejde již o prvoplánové vyrovnávání se s rodinou, k čemuž se umělci často uchylují v případě nefunkčnosti nebo tragédie, v Kristýnině případě jde o přesný opak – velmi inspirativním způsobem a především inovativním postojem zhodnocuje a vyzvedává vztahy funkční. Je to sice až tragické, ale zhodnocení toho funkčního bývá často opomíjeno a existuje tendence spíše poukazovat na to co je nefunkční a špatné. Kristýna ale nespadá do prvoplánové kritiky, snaží se vyjevovat a zpracovávat to pozitivní. Ať už jde o její citlivě zachycené video „Spolu“, nebo projekt na kterém pracuje – „projekt grep“, ve kterém úmyslně přejímá a praktikuje poučky a rady od jejích starých rodičů – přesně ty poučky a rady proti kterým se většina nejen v jejím věku vymezují s odporem a kriticky. V naší společnosti kde do velké míry vládne kalkul a přetvářka působí Kristýniny práce velmi osvěžujícím dojmem.

Na Kristýně oceňuji její snad i nevědomou citlivost pro lavírování mezi projekty které jsou čitelné nejširší veřejností a mezi projekty, které jsou určeny spíše blízkému okruhu lidí, kteří Kristýnu obklopují a kteří se jí stávají podnětem k práci. Jako např. v díle „Socioklima“ - ve kterém se jí stali zkoumaným objektem její spolužáci. Projekt je svým způsobem naplněným snem všech sociologů - její „průzkum“ měl skutečný dopad na její spolužáky - nejen že se jim spontánně podařilo přechýst poměrně sofistikované sdělení, ale dokonce v něm ke svému překvapení rozklíčovali křehkou síť vazeb, kterou si plně uvědomili až díky Kristýnině práci.

V čem vidím její slabiny - je to především její tendence k prvoplánovosti, a nebo naopak k ilustraci která se někdy, snad i nevědomky, podaří přetavit v něco jasného, se silným poselstvím, ale někdy k přesahu nedojde. V návaznosti na tuto slabinu bych se rád rozebral její bakalářskou práci.

Bakalářská práce

Kristýnina bakalářská práce, rozvíjející téma osobní a veřejné, ve kterém tematizuje tzv. Iniciaci, tedy přechod od dětství k dospělosti, je poměrně velkým posunem od jejích předchozích aktivit. Předobrazem této práce se stal happening, ve kterém požádala svoji matku, aby ji odvedla do lesa, kde Kristýnu ponechala svému osudu. Pro Kristýnu to měla být svého druhu iniciační gesto, kterým navazuje nejen na skautské a indiánské tradice, které byli používány jako prostředek pro určitý přerod mladíka v dospělého jedince skrze jeden nebo sérii úkolů a iniciací, ale v poetickém duchu tak navazuje i na pohádky a mýty, které vzala doslovně, aby se symbolicky přerodila v samostatnou a dospělou bytost. Toto gesto je velmi výmluvné samo o sobě a fyzické zbudování hnízda je sice zbytečné, ale v kontextu akce mi nepřipadá jako zvlášť problematické.

Kristýna ve své bakalářské práci nasadila velké úsilí aby vytvořila dílo s velkým D. Poprvé se také pustila do větší realizace, která se však jeví trochu nepatřičně v kontextu předchozích prací, formulovaných spíše jako happenings.

Na její předchozí práci oceňuji především její upřímnou snahu poznávat a konstruktivně a poeticky přehodnocovat jak samu sebe, tak vztahy v jejím okolí. Objekty použité v akcích slouží výhradně k podpoření záměru, nikdy nejsou samoúčelné a jsou vytvořené čistě pro uskutečnění daného záměru, nejsou to autonomní objekty. Proto je její bakalářka poněkud obrat, protože zde se stává objekt plně autonomní a vyjadřuje spíš sám sebe než že by sloužil k nějaké akci. To mi zde chybí a mou hlavní výtkou je určitá prvoplánovost a ilustrativnost. Kristýna sice provedla velmi důsledný průzkum tématu kterým se rozhodla zabývat, ovšem vytknul bych jí, že poněkud chybí závěr průzkumu a nejsem jistý zda se jí průzkum a samotné téma podařilo přetavit do fyzické realizace. Kristýna se v teoretické práci např. detailněji zabývá přechodovými rituály. Je velká škoda, že je nezhodnotila ve své fyzické práci. Mnohem zajímavější by bylo např. vytvořit sérii vlastních rituálů, nebo převzít a aplikovat některé středověké do dnešní společnosti. Podle mého soudu mělo jít spíše o přirozené pokračování v dosavadních performancích.

Kristýna také mimo jiné klade zajímavé otázky, jako „kdy se v dnešní době stává člověk dospělým“, nebo je pro dnešního mladého člověka obtížnější přijmout status dospělého, než tomu bylo před dvaceti lety?“ apod. Tedy otázky, které by se daly zpracovat podobně laděným průzkumem jako byl ten o Karlu IV. Nepochybuji, že by Kristýna došla k velmi originálním a přínosným výsledkům

Rozumím záměru, ale obávám se, že v objektu bakalářky to nefunguje tak jak si asi Kristýna myslí že to funguje, cítím, že do objektu vkládá víc svých představ a nadějí než je schopna fyzicky zhodnotit. Její bakalářka je vlastně ilustrace existujícího symbolu nebo již hotové struktury - labyrintu a jedinou přidanou součástí jsou tedy obvodové trubkovité elementy, odkazující k struktuře hnízda. Vzhledem k tomu, že labyrint sám o sobě splňuje předpoklad symbolického - ač komplikovaného - hnízda, tak ony organické struktury ztrácejí poněkud na významu a stávají se

něčím navíc. Nejsem si také jistý oním pocitem přerodu o kterém Kristýna píše ve své bakalářské práci, projekt má tendenci sklouzávat do poněkud popisné roviny a bohužel v práci není zcela čitelné to o čem píše.

Osobně se domnívám, že se Kristýna nechala unést – na mnoha uměleckých Vysokých školách mezi studenty, ale i mezi pedagogy je velmi silně zakořeněná představa, že absolventská práce by mělo být velkolepé dílo, které předčí všechny předešlé, zejména co do rozměrů nebo rozsahu. Kristýna se také pustila v tomto duchu na poněkud vratkou půdu, když se opět pokoušela zpracovat projekt, který již jednou plnohodnotně zpracovala a pustila se do oblasti která jí není zcela vlastní – práce s materiálem a stavba objektů.

Předpokládám, že měla dojem, že její performance nejsou dostatečné a plnohodnotné a chtěla za každou cenu vytvořit nějakou hodnotnou věc. Velikost ani použití materiálu však není samo o sobě zárukou hodnoty, naopak, sílu Kristýny vnímám právě v pracích citlivých a efemérně performativních.

Ačkoliv jsem k její její bakalářské práci poněkud kritický a považuji ji za spíše rozpačitou, stejně však podle mého názoru Kristýna udělala pozitivní zkušenost, protože si bakalářkou ověřila svoje schopnosti a zájmy a věřím, že se může v její další tvorbě pozitivně hodnotit jako velmi důležitá zkušenost. Dozvědět se o svých slabinách považuji za velmi přínosné a nepochybuji o tom, že si je Kristýna uvědomuje. Pokud takový výsledek není účelem studia na umělecké nebo vůbec jakékoliv vysoké škole, potom už nevím co je. Vřele Kristýně doporučuji, aby pokračovala ve studiu a tvorbě, a jsem také přesvědčen, že pokud se jí podaří vystoupit z určitého zajetého a bezpečného stereotypu který pro ni chtě nechtě představuje studium u jednoho pedagoga, a pokud bude více konzultovat s dalšími pedagogy a umělci na jiných uměleckých vysokých školách u nás i v zahraničí, a pokud si zachová své přesvědčení a sociální citění, tak věřím, že se jí podaří vytříbit si témata která jí zajímají i formu kterou je bude zpracovávat. Kristýnu považuji za nadějnou umělkyni a citlivou sociální aktivistku, která může být přínosem pro současné živé umění a stále ještě nedocenené a opomíjené sociální tendence.

Datum:

16.5.2012

Podpis:

